

Renata Pavković

SVEVID

Kiklop
jedno oko ima.
Kako je tužna
bolećivost pogleda sveznala,
a opet u njegov zgdledah se.
Nasred srca
da čujem jeku.
Žamor!
Arije gromoglasne
što vapiju iznad svoda!
Da čujem riku
u svoj njenoj ljepoti,
čovječjih zala
i mračne mobe
neživa stvora!
I kako se on
prikazuje oku,
izobličćen, iskvaren, zao,
kad - tad,
razdvojiće nebo od zemlje.
Ne čujem jeku.
I vid moj presahnu.
Kako je tužna
bolećivost pogleda
jednoga oka,
a opet u njegov zgdledah se,
nije li zvijezda jedna
slučajno omakla.

ŠEPURENJE GOROSTASA

Zaokružen noću
Čuvaš svoja široka pleća

Med koji lapćeš
Iz sebe

Iz zemlje

Činiš u krv

U svemu ima sve
I ti u svemu
Korov si koji izrasta

Onaj si koji bdi
Nad truleži
Ubada prst u oko
I Bog se smiješi

U svijetu nestajućem

Onaj si koji
Kamom
Siječe obraze

Diva
Koji hodi

PERAČ PROZORA

U suton
na ivici zgrade
iskrivio se jedan
perač prozora,
čistač uličnih
misli.

Zacakle stakla
suncem,
čini se -
izbavitelj.

OČI MOJE BABE

Oči moje babe
gledaju
daleko u sunce.

Ljubičice na prozoru,

borovnice na balkonu.

U večerima
kada nema
nikog

njoj izrastaju
krila
od nikotinskog
dima

i ona ih zalijeva
da se ne osuše.

DVE NEHOTIČNE MISLI

Dve svetleće

užarene kugle

dve nehотиčne misli:

Zabranjeno je
govoriti o smrti

mati je skoro
počistila kuću.